

verdere pogingen om financiële steun te staken en van de hele zaak af te zien. Maar Dr. Droogleever Fortuyn meende, dat dit na al de gemaakte onkosten niet aanging, te meer omdat nog niet gebleken was, dat de uitvoering van het plan onbereikbaar was; z.i. waren de mogelijkheden om aan fondsen te komen, nog niet uitgeput. De meningen van de overige bestuursleden waren verdeeld, zodat men tot de conclusie kwam, eerst nog eens te confereren met de Vereniging tot Verfraaiing en als dat op niets uitliep, met de heer Sijthoff.

Maar in ieder geval moest er voor het begin van 1911 een definitief besluit vallen over de al of niet voortzetting van de plannen.

Het jaar 1910 verstreek zonder dat er een uitweg gevonden werd, wat niet wegnam, dat mannen als Hartong en Droogleever Fortuyn de moed niet opgaven, die alsnog te vinden. Hoewel het bestuur in maart 1911 bij meerderheid besloten had, aan de ledenvergadering voor te stellen de fatale beslissing te nemen, deed Dr. Droogleever Fortuyn daar namens de minderheid nog een laatste beroep op de sentimenten. Hij vond het meer dan jammer als het plan, na al de moeiten en kosten die er aan besteed waren, in de doofpot werd gestopt. Samen met de secretaris had hij nog een poging aangewend om gelden bijeen te krijgen en hij kon met voldoening medelen, dat zij er binnen twee dagen in geslaagd waren een bedrag van f 2.250,— aan obligatiën te noteren. Met dit resultaat voor ogen stelde hij de vergadering voor het punt van de agenda af te voeren en aan te houden tot de Octoberbijeenkomst.

Zijn enthousiasme werkte aanstekelijk; de voorzitter stelde daarom voor met alle krachten aan het werk te gaan en het voorstel Droogleever Fortuyn aan te nemen. Aldus werd met algemene stemmen besloten. Lange tijd horen we nu niets meer van het fonteinplan, maar in de bestuursvergadering van 1 maart 1912 kwam er een brief van Werner ter tafel, waarin deze verzocht, het ontwerp en de tekeningen terug te mogen ontvangen in verband met een tentoonstelling in Amsterdam. Dr. Droogleever Fortuyn verklaarde er zich bij deze gelegenheid voor, het plan te laten varen, omdat gebleken was dat er geen belangstelling voor bestond en de tijd ontbrak om er een intensieve propaganda voor te maken. Notaris Van Ravesteyn zei, deze mededeling met